

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ, 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2010 - τεύχος 344

Φίλε αναγνώστη, τεχνικής φύσεως λόγοι μάς ανάγκασαν να καθυστερήσουμε την έκδοση του τεύχους 344 επί έναν ολόκληρο μήνα (η έκδοσή του είχε προγραμματιστεί αρχικά για τις 23 Αυγούστου, με ένα αφιέρωμα στους Sacco και Vanzetti, αναβλήθηκε όμως για τις 31/8 και, τελικά, καταφέραμε να κυκλοφορήσει σήμερα). Στο διάστημα αυτό, οι εξελίξεις στην εσωτερική πολιτικο-οικονομική σκηνή ήταν, θα μπορούσαμε να πούμε, ραγδαίες και ως έναν βαθμό σημαντικές, έστω κι αν εν πολλοίς ήταν προαναγγελθείσες και αναμενόμενες.

Ετσι, λοιπόν, δεν προλάβαμε καλά-καλά ν' αναφερθούμε στον διορισμό του σινιόρ Schiorra ως «οικονομικού συμβούλου» του πρωθυπουργού και τα ντόπια, έντυπα και μη, ΜΜΕ είχαν κιόλας «ξεπαχνίσει» την ιστορία, παραλείποντας κάποια ασήμαντα σημεία, όπως, για παράδειγμα τον ρόλο που έπαιξε ο σινιόρε στην καταρράκωση της οικονομίας της Ιταλίας. Βλέπεις, φίλε αναγνώστη, το κύριο θέμα - κατά τα σαΐνια της δημοσιογραφίας - ήταν το πόσα ευρά θα τσεπώσει ο Ιταλός σύμβουλος (ενδιαφέρον κι αυτό, δεν λέμε), ενώ οι οικονομικές του απόψεις (και επιδόσεις) δεν απασχόλησαν παρά ελάχιστο χώρο στις μέσα σελίδες του οικονομικού τύπου... Και πριν προλάβουν ν' αναλυθούν οι συνέπειες του ταξιδιού του πρωθυπουργού στο Ισραήλ, ο επί κεφαλής του σιωνιστικού κράτους, Νετανιάχου, επισκεπτόταν επίσημα την Αθήνα και συνυπέγραφε, με τον Παπανδρέου, καμμιά εικοσαριά συμφωνίες, στις οποίες συμπεριλαμβανόταν και κάποιες που αφορούν την «αμυντική και ασφαλειακή» συνεργασία των δυο κρατών (κοινές στρατιωτικές ασκήσεις, ανταλλαγή πληροφοριών κ.λπ.).

Ο ανασχηματισμός της ελληνικής κυβέρνησης έγινε, τελικά, τις παραμονές των εγκαινίων της «Διεθνούς Εμποροπανήγυρης της Θεσσαλονίκης», χωρίς να προκαλέσει - βέβαια - καμμία αίσθηση (αφού αναμενόταν απ' τις αρχές του χρόνου), παρά μόνο κάποιους στεναγμούς ανακούφισης στελεχών του ΠΑΣΟΚ που γλύτωσαν απ' την αγωνία της προσμονής. Το μόνο που αξίζει να σημειωθεί είναι ότι - στα πλαίσια της μείωσης των δαπανών, της αυστηρής λιτότητας και της προσπάθειας για μεγαλύτερη ευελιξία - το «νέο» κυβερνητικό σχήμα είναι πολυπληθέστερο του προηγούμενου. Οι ομιλίες του πρωθυπουργού, του Σαμαρά και των υπολοίπων αρχηγών, γραμματέων, προέδρων των άλλων πολιτικών κομμάτων άφησαν απλώς μια στιφή γεύση... Αναμενόμενη απελπισία σ' ό,τι αφορά τα οικονομικά και τα κοινωνικά... Κατά τα λοιπά, απεργίες κάποιων κλάδων, ψιλοσυγκρούσεις με τα όργανα της τάξης (παπούτσια ή χρυσοχοΐδια, πάντα τα ίδια και τα ίδια), αυξανόμενη ανεργία, σχέδια «αναμόρφωσης» της παιδείας (κατάργηση ασύλου, εντατικοποίηση σπουδών, κ.λπ.), ρατσισμός, φασισμός, νεοφιλελεύθερος σοσιαλισμός (αφού οι σοσιαλιστές δεν ανοίξαν τα κεφάλια των πασόκων, γράφουμε κι εμείς την λέξη χωρίς εισαγωγικά)...

ΚΑΙ ΜΗΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΙΟ ΚΑΤΩ ΑΛΛΟ ΣΚΑΛΙ, ΝΑ ΚΑΤΡΑΚΥΛΗΣΕΙΣ ΠΙΟ ΒΑΘΙΑ...

Τρισημίσις μόλις μήνες έμεινε ελεύθερη η Lori Berenson κι ο ανήλικος γιος της, ο Salvador.

Το εφετείο της Λίμα του Περού αποφάσισε πως η Lori έπρεπε να ξαναγυρίσει στις φυλακές, επειδή «είχε παραβιάσει τους όρους της προσωρινής της αποφυλάκισης (στις 15 Μάη 2010)». Στις 18 Αυγούστου διατάχθηκε ο εκ νέου εγκλεισμός της σε «σωφρονιστικό κατάστημα, προκειμένου να εκτίσει τα υπόλοιπα 5 έτη της 20ετούς ποινής που της έχει επιβάλει η περουβιανή δικαιοσύνη» (το 1995, μετατρέποντας σε 20ετή την αρχική ποινή της ισόβιας κάθειρξης). Μαζί της κι ο ανήλικος (18 περίπου μηνών) γιος της, ο Salvador, τον οποίο η Lori απέκτησε τον Ιούλιο του 2009, κατά την διάρκεια της φυλάκισής της απ' τον δεσμό της με τον επίσης φυλακισμένο αντάρτη του MRTA, Aníbal Augusto Aparí Sánchez. Με τον άντρα της παντρεύτηκαν στην φυλακή, το 2003. Λίγο αργότερα, ο Sánchez αποφυλακίστηκε υφ' όρον κι άρχισε να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου στην Λίμα. Το 2008, το υπουργείο δικαιοσύνης επέτρεψε στο ξενογάρι να έχει σωματικές επαφές, σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο των φυλακών.

Γεννημένη το 1969 στην Νέα Υόρκη, η Lori, απ' τα εφηβικά της κιόλας χρόνια ασχολήθηκε ενεργά με το ολιγάριθμο, αλλά δυναμικό, δίκτυο συμπαράστασης στους αγώνες των λαών της Λατινικής Αμερικής για την ανατροπή των αυταρχικών καθεστώτων που επέβαλλαν - κι εξακολουθούν να επιβάλλουν (βλ. Ονδούρας, 28/6/2009) στις χώρες τους τα συμφέροντα των ΗΠΑ και του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Μετά το σχολείο, εξακολούθησε τις σπουδές της στο MIT. Στο τελευταίο έτος, συνδέθηκε με την Επιτροπή Αλληλεγγύης στον Λαό του Ελ Σαλβαδόρ. Πριν πάρει το πτυχίο της, έφυγε για την λατινοαμερικανική αυτή χώρα, την οποία οι ΗΠΑ είχαν βουλιάξει σ' ένσον πολύνεκρο εμφύλιο πόλεμο. Κατά τις ειρηνευτικές συνομιλίες μεταξύ των αριστερών αντάρτων και του δικτατορικού καθεστώτος, το 1992, η Berenson εκτελεί χρέη γραμματέως και διερμηνεύως του Leonel González (σημερινού αντιπροέδρου του Ελ Σαλβαδόρ), ενός απ' τους ηγέτες του Εθνικο-Απελευθερωτικού κινήματος Farabundo Martí.

Απ' το Ελ Σαλβαδόρ, η αντι-ιμπεριαλιστρια Αμερικανίδα αγωνίστρια πηγαίνει στο Περού, ως εθελόντρια συνεργάτις ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος που είχαν συστήσει οι γονείς της, Mark και Rhoda (πανεπιστημιακοί καθηγητές στην Νέα Υόρκη).

Εκεί έρχεται σ' επαφή με μέλη του Επαναστατικού Κινήματος Τουπάκ Αμάρου (Movimiento Revolucionario Tupac Amaru, MRTA) αέα ειάάηέάδιϊ δισι ιδίβισδ - όγιουιά ιά ορι δαηιδαείιβ άοδΰεαέα - «ιπέέΰεαέέ οδ' ιήηΰ οροδ' Υία όδβόέ, οά ιέα «εάεβρο δηΰδάέ» αάεοιέΰ οροδ' Εβία», ήιβ, δαηΰεεεεά, αδιεδΰ αριπιδείαηάοεεβ ΰααέα άεοϋαηισ όοι δαηιδαείιβ ειήεαηΰοοι, υο ηαδϋηδδδη, ιάαεβ ιά ορι δϋδιηδΰοι οροδ', Nancy Gilvonio, η οποία ήταν σύζυγος του Nestor Cerpa, δευτέρου στην ιεραρχία του MRTA. Κατά την ασφάλεια, το Τουπάκ Αμάρου σχεδίαζε να εισβάλει στο κονγκρέσσο, να πάρει ομήρους τους βουλευτές και να τους ανταλλάξει με κρατουμένους αγωνιστές. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως είναι η εποχή που το Περού στενάξει υπό το αυταρχικό και διεφθαρμένο καθεστώς του Fujimori (πρόεδρος του Περού απ' το 1990 μέχρι το 2000), ο οποίος - κατ' εντολή της Washington - έχει βαλθεί να εξοντώσει τα δυο αντάρτικα που δρουν στην χώρα (MRTA και Sendero Luminoso). Στις 30 Νοέμβρη 1995, η Lori και η Nancy συλλαμβάνονται, στο κέντρο της Λίμα, μέσα σ' ένα λεωφορείο των αστικών συγκοινωνιών. Η ασφάλεια ανακηρύσσει την Berenson «ηγετικό στέλεχος του MRTA». Εν τω μεταξύ, μετά από ολονύκτια πολιορκία, τρείς αντάρτες κι έναν αστυνομικό νεκρούς, η αστυνομία κατορθώνει να εκπορθήσει το σπίτι που είχε νοικιάσει η Berenson, να συλλάβει 14 αντάρτες και να βάλει στο χέρι αρκετά όπλα και 1.000 μασούρια δυναμίτη. Στις 11 Γενάρη 1996, η Lori Berenson καταδικάζεται σε ισόβια κάθειρξη, ως «αρχηγός της ομάδας των συλληφθέντων αγωνιστών». 3 χρόνια αργότερα, τον Φλεβάρη του 1999, η αρμόδια επιτροπή του ΟΗΕ αποφασίζει πως η δίκη και η φυλάκισή της έχουν παραβιάσει τα διεθνή ισχύοντα και ζητάει την απελευθέρωσή της. Στις 20 Ιουλίου 2001 (αφού ο Fujimori είχε αντικατασταθεί απ' τον «προοδευτικό» Toledo), το τριμελές εφετείο μειώνει την ποινή της σε 20 χρόνια.

Στα 15 χρόνια που διαρκεί η φυλάκισή της Lori, πρέπει να ξεχωρίσουμε τα χρόνια που πέρασε στην φυλακή του Yanamayo (υψόμετρο 4.000 μέτρα, στις Άνδεις), που έθεσαν σε άμεσο κίνδυνο την ζωή της και την άρνησή της να δεχθεί ν' απελευθερωθεί χαριστικά, αφήνοντας τους συντρόφους της στα νύχια του περουβιανού κράτους. Η συνέχεια είναι γνωστή.

ταχτά... στα πεταχτά... στα πεταχτά... στα πεταχτά... στα π

Μεγαλειώδης ήταν η συναυλία συμπαραστάσης στους κρατούμενους κοινωνικούς αγωνιστές, που οργανώθηκε στις 26/9/2010 στο Θέατρο Βράχων, στον Βύρωνα, με συμμετοχή περισσότερων από 6.000 ατόμων (κάποιοι μίλησαν ακόμη και για 9.000) ● Καλές, βέβαια, οι συναυλίες κι οι μαζικές συμμετοχές... Δε λέμε... ● 18 μέρες νωρίτερα, ωστόσο, μια είδηση απ' την Αφρική μας ανέβασε πολύ περισσότερο : Στο Κάνο της Νιγηρίας, ο «όχλος» επιτέθηκε στην τοπική φυλακή κι απελευθέρωσε 732 κρατούμενους !!! ● Από την 1 Σεπτέμβρη, το ΠΑΣΟΚ έχει απαγορεύσει αυστηρώς το κάπνισμα στους δημόσιους χώρους, με απόφαση της ανεκδιήγητης υπουργού υγείας (ήδη αναπληρώτριας υπουργού εξωτερικών) Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου ● Συγκινητικό, πράγματι, το ενδιαφέρον τόσο των πράσινων, όσο και των γαλάζιων πολιτικών για την υγεία μας. Αν έβαζαν και κανα ευρώ για την κάλυψη των κενών σε γιατρούς, νοσηλευτές, φάρμακα και μηχανήματα, θα αισθανόμασταν - σίγουρα - υγιέστεροι. Κι αν έβαζαν και τις βιομηχανίες να φιλτράρουν τους ρύπους τους στο νερό και στην ατμόσφαιρα, θα νοιώθαμε περδίκια ! ● Αντί γι' αυτό, βέβαια, προτιμούν να πεοσλαμβάνουν δημοτόμπατσους για να κυνηγούν τους παραβάτες . ● Η όλη ιστορία μάς θύμισε κάποια στοιχεία, που δημοσιεύτηκαν πριν κανα δμηνο από κάποια επιτροπή της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ. Αυτή λοιπόν η επιτροπή ασχολείται, για περισσότερο από μια 10ετία τώρα, με τις περίφημες «νόσους του Κόλπου» - τις θυμάστε ; Πρόκειται για τα διάφορα συμπτώματα που είχαν εμφανιστεί σε χιλιάδες ΗΠΑνθρώπους (στρατιωτικούς και πολίτες) που είχαν συμμετάσχει στον «Πόλεμο του Κόλπου» του πατρός Bush κατά του Ιράκ, αλλά και του Clinton κατά της Γιουγκοσλαβίας. ● Η επιτροπή, που συνεργάζεται με τις αρμόδιες υπηρεσίες των ενόπλων δυνάμεων, του υπουργείου αποστράτων (Veterans Affairs) και των εθνικών ινστιτούτων υγείας (National Institutes of Health), εκδίδει κάθε χρόνο περίπου έναν τόμο - ήδη έχουν εκδοθεί εννιά - σχετικά με αυτές τις νόσους. Σε κάθε τόμο, λοιπόν, ιδιαίτερο κεφάλαιο αποτελούν τα όσα αφορούν την σχέση της εμφάνισης καρκίνων και της χρήσης «απεμπλουτισμένου» ουρανίου. ● Έτσι, λοιπόν, στον φετεινό τόμο των ΗΠΑτζήδων «επιστημόνων», ανάμεσα στις άλλες σοβαροφανείς και βαρύγδουπες μπούρδες, αναφέρονται και τα εξής : «Από στοιχεία του στρατού ξηράς προκύπτει ότι στην διάρκεια των πολεμικών επιχειρήσεων στο Ιράκ (1991) εκτοξεύθηκαν 9.5000 οβίδες τεθωρακισμένων με «απεμπλουτισμένο» ουράνιο. Στην Βοσνία-Ετζεγοβίνη (1994-95), 10.800 οβίδες. Τέλος, στο Κοσσυφοπέδιο (1999) ρίχτηκαν 30.000 οβίδες «απεμπλουτισμένου» ουρανίου... Ο ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ, ΩΣΤΟΣΟ, ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΜΕ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΚΑΡΚΙΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΣ, ΚΑΘΩΣ ΣΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ, ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΠΟΦΑΝΘΟΥΜΕ ΑΝ ΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΘΕΝΤΕΣ ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΠΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΟ ΟΥΡΑΝΙΟ Ή ΣΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ... !!!». ● Ε ! ΑΕΙ ΣΤΟΝ ΑΓΥΡΙΣΤΟ ΚΙ ΟΙ ΗΠΑΤΖΗΔΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΚΙ ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ ΝΕΟΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΣΟΚΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ! ● Όπου νά 'ναι, πάντως, μάς έρχεται κι ο νέος Daniel (ο Smith) για να αντικαταστήσει τον απερχόμενο Daniel (τον Speckhard) στην πρεσβεία των ΗΠΑ... ● Μεταξύ των άλλων προσόντων, ο Smith μιλάει και σουηδικά. Όπως κι ο Γιωργάκης ! Σύμπτωση ;

«ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» MADE IN THE USA

Την ζωή της ολόκληρη, η Lynne Stewart την είχε αφιερώσει στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και, μάλιστα, σ' ένα απ' τα πιο δύσκολα πόστα αυτού του αγώνα : στην υπεράσπιση των κατηγορουμένων, των κρατουμένων, των καταδικασμένων στις ΗΠΑ. Σε μια χώρα, όπου τα ανθρωπίνια δικαιώματα - και ιδιαίτερα αυτά των αντιπάλων του καθεστώτος και των διαφωνούντων με τις κοινωνικές δομές - γράφονται στο... σύνταγμα !, δηλαδή στα παλαιότερα των υποδημάτων και στα «απόκρυφα» των κρατούντων...

Όταν δε λέμε «την ζωή της ολόκληρη», κυριολεκτούμε. αφού, σε 3 μέρες (3 Οκτώβρη), η Lynne συμπληρώνει το 71ο έτος της ηλικίας της κι αφού ο προχωρημένος καρκίνος απ' τον οποίο έχει προσβληθεί, δεν τής επιτρέπει να ελπίζει σε κάποιο μακρύτερο μέλλον.

Στα 71 χρόνια της, η Lynne αντιμετώπισε εκατοντάδες δύσκολες στιγμές και καταστάσεις, καθώς οι άνθρωποι, των οποίων τα δικαιώματα υπερασπιζόταν, αντιμετωπίζονταν συνήθως εχθρικά από την υποταγμένη στην τηλεοπτική, κυρίως, προπαγάνδα, πλειοψηφία των πολιτών της υπερπόντιας δημοκρατίας (νέγροι, ιμδιάνοι, λατίνοι, μετανάστες, άνεργοι, άστεγοι, αριστεροί...). Δύσκολα, λοιπόν, η πεπειραμένη δικηγόρος θα φανταζόταν πριν οκτώ χρόνια τί της επεφύλασσε το μέλλον.

Η ιστορία αυτής της δοκιμασίας - της τελευταίας ίσως της ζωής της - αρχίζει το 2002.

As πάμε, όμως, μερικά χρόνια νωρίτερα.

Το 1995, στην «κοιτίδα της δημοκρατίας», το FBI, ψάχνοντας τους δράστες της βομβιστικής επίθεσης στο Παγκόσμιο Εμπορικό Κέντρο (Οκτώβρης 1993), ανακαλύπτει ένα «σχέδιο βομβιστικών επιθέσεων στην Ν. Υόρκη». Ένας τυφλός κι ανήμπορος άνθρωπος, ο υπερήλικας Αιγύπτιος μουσουλμάνος κληρικός Σείχης Ομάρ Αμπντερ-Ραχμάν συλλαμβάνεται και κατηγορείται ως «εμπνευστής του σχεδίου». Σέρνεται στο δικαστήριο και καταδικάζεται σε ισόβια κάθειρξη. Οι απάνθρωπες συνθήκες κράτησης του «Τυφλού Σείχη» γίνονται εξοντωτικές μετά τις 11 Σεπτέμβρη του 2001, με αποτέλεσμα οι δικηγόροι του να παραιτούνται ο ένας μετά τον άλλο. Έτσι, το 2002 αναλαμβάνει την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του η Lynne Stewart.

Στα πλαίσια αυτής της υπεράσπισης, η δικηγόρος οργανώνει μια συνέντευξη τύπου, προκειμένου να προβάλλει τις απόψεις του πελάτη της. Αυτό τής κοστίζει μια δίωξη για «παροχή υλικής υποστήριξης σε τρομοκρατική συνομωσία», κατηγορία που καταρρέει στο ομοσπονδιακό μικτό ορκωτό δικαστήριο, το καλοκαίρι του 2003.

Τον Νοέμβρη του ίδιου χρόνου, όμως, ασκείται νέα δίωξη εναντίον της, για «παρεμπόδιση της δικαιοσύνης» και «συνομωσία για την παροχή υλικής υποστήριξης στην υτοκρατία». Αυτή την φορά καταδικάζεται (στις 10 Φλεβάρη 2005) σε φυλάκιση 28 μηνών, μετά από μια δίκη που κράτησε 9 ολόκληρους μήνες, με πρόεδρο του δικαστηρίου τον John G. Koeltl και συνήγορο της Lynne τον Michael Tigar, έναν τεχνοκράτη δικηγόρο, ο οποίος είχε υπερασπιστεί και τον ακροδεξιό Terry Nichols στην δίκη για την βομβιστική επίθεση στην Oklahoma City. Ο διορισμός του Tigar ως συνηγόρου ήταν οπωσδήποτε λάθος εκ μέρους της Stewart που πίστεψε ότι μ' έναν «κατεστημένο» δικηγόρο θα «καθάριζε πιο εύκολα. Δεν θα επεκταθούμε σ' αυτό το σημείο, σεβόμενοι το δικαίωμα του κατηγορουμένου να επιλέγει ελεύθερα τους υπερασπιστές και την υπερασπιστική γραμμή του. Σημειώνουμε απλώς δυο στοιχεία : α) πρόεδρος των ΗΠΑ, το 2005, είναι ο George W. Bush, που έχει ήδη εισβάλει στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ κι έξει επιβάλει στο εσωτερικό των ΗΠΑ καθεστώς τρομοϋστερίας και β) το «Ινστιτούτο Ανοιχτής Κοινωνίας» του George Soros συνεισφέρει 20.000 δολάρια για τα έξοδα της υπεράσπισης της Lynne (αμοιβή του Tigar). Μαζί της, κρίθηκαν ένοχοι και οι δυο, αραβικής καταγωγής, συγκατηγορούμενοί της Mohamed Yousry και Ahmed Sattar.

Η καταδικαστική απόφαση - η επιμέτρηση της ποινής ολοκληρώθηκε τον Οκτώβρη του 2006 και η Stewart, αν κι έχανε την δικηγορική της άδεια, αφηνόταν ελεύθερη με εγγύηση 500.000 δολλαρίων - δεν κατάφερε να κατευνάσει την λύσσα της κυβέρνησης και της βαθύτερης εξουσίας των ΗΠΑ. Την επομένη κιόλας μέρα, ο υπουργός δικαιοσύνης του Bush, John Ashcroft, έδινε εντολή στον εισαγγελέα εφετών να «διορθώσει» την πρωτοβάθμια απόφαση. Έτσι, στις 17 Νοέμβρη 2009, το εφετείο διέταξε την αναπομπή της υπόθεσης και ακύρωνε την εγγυοδοσία. Στις 19 του μήνα, η Stewart παραδιδόταν στην δικαστική αστυνομία (US Marshals) κι άρχισε την έκτιση της ποινής των 28 μηνών ως «φυλακισμένη υπ' αριθ. #53504-054.

Στις 15 Ιουλίου 2010, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, στο οποίο είχε αναπεμφθεί η υπόθεση, υπό την προεδρία και πάλι του Koeltl, τριπλασίαζε την αρχική ποινή κι επέβαλλε στην Lynne Stewart φυλάκιση 10 (δέκα) ετών !!!

«Όλα ξεκίνησαν τον Απρίλη του 1919. όταν 30 βόμβες, μεταμφιεσμένες σε 'δωρεάν διαφημιστικά δείγματα', στάλθηκαν σε ισάριθμους 'διακεκριμένους αμερικανούς πολίτες', μεταξύ των οποίων, στον John D. Rockefeller και στον J. P. Morgan...

Το γεγονός προκάλεσε πραγματική αντι-Αναρχική υστερία στην συντηρητική μερίδα της βορειο-αμερικάνικης κοινωνίας, που δεν είχε χορτάσει με το αίμα των Αναρχικών μαρτύρων της Πρωτομαγιάς του 1886.

Ένα χρόνο αργότερα, δυο Αναρχικοί (μέλη του Gruppo Autonomo της Βοστώνης) μετανάστες από την Ιταλία συλλαμβάνονταν, «κατηγορούμενοι για τον φόνο» δυο σεκιουριτάδων.

Η δίκη-παρωδία κράτησε 7 ολόκληρα χρόνια και - παρά την διεθνή κατακραυγή - κατέληξε με την επιβολή της εσχάτης των ποινών.

...80 χρόνια μετά, η δίκη και η εκτέλεση των Αναρχικών Nicola Sacco και Bartolomeo Vanzetti παραμένει μια απ' τις πιο μαύρες σελίδες της αμερικάνικης εθνικής ιστορίας...»

New York Times, 15 Αυγούστου 2007

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΣΙΜΟ ΣΕΪΣΙΔΗ

Ποιος είναι

Ο Σίμος Σεΐσιδης είναι αναρχικός αγωνιστής, που από την πολύ νεανική ηλικία του συμμετέχει στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες, μαζικούς και μειοφιλικούς, ειρηνικούς και συγκρουσιακούς, ενάντια στην αδικία και την καταπίεση, για την κοινωνική απελευθέρωση.

Οι μηχανισμοί καταστολής επειδή ακριβώς ο Σίμος συμπικνώνει ό,τι μισούν και φοβούνται, τη μαχητικότητα, την περιφρόνηση στην κρατική νομιμότητα και το πάθος για την ανατροπή του κόσμου της εκμετάλλευσης και της μισθωτής σκληριάς, της βαρβαρότητας και της υποταγής, τον βάζουν στο στόχαστρο μιας πρωτοφανούς τρομοκρατικής, εκδικητικής και εξοντωτικής επιχείρησης.

Σε αυτή την επιχείρηση δεν υπάρχουν νόμοι, κανόνες και δικαιώματα, μόνο εξαλλοι μπάσοι, υπάκουοι δικαστές και συκοφάντες δημοσιογράφοι. Επί μία 15ετία εναντίον του Σίμου στήνονται αλληπαλήλα διάτριπα κατηγορητήρια με ανύπαρκτα στοιχεία και απαλάκτικη κατάληξη ή μικρές διαιτηγμένες καταδίκες.

Το κυνήγι μαγισσών

Όμως, ο Σίμος Σεΐσιδης δεν συνερίζεται, παραμένει ενεργός και ανυπότακτος, και οι μηχανισμοί απογειώνουν την επιχείρηση εξόντωσής του. Η Πρωτοβουλία της Εθνικής Τράπεζας στην οδό Ιπποκράτους τον Ιανουάριο του 2006 και η σύλληψη του βαριά τραυματισμένου από αστυνομικούς Γιάννη Δημητράκη αποστέλλουν την αφετηρία για την τελική επίθεση κατά του Σίμου. Μαζί με το συλληφθέντα Δημητράκη, τον αδελφό του Μάριο και τον Γρηγόρη Τσιρώνη κατηγορούνται ως μέλη της «συμμορίας των ήστων με τα μαύρα» και εκδίδονται ενιάματα σύλληψης σε βάρος τους.

Οι τρεις αποφασίζουν να μην παρουσιαστούν και να φυγοδικήσουν, αρνούμενοι να προφυλακιστούν, να δικαστούν και να καταδικαστούν με διάτριπα στοιχεία μεν, κτηνώδη διάθεση όμως των διωκτικών μηχανισμών να επιβάλλουν την παραδειγματική τιμωρία τους για να τρομοκρατήσουν τον αναρχικό χώρο και όλο εκείνο τα τμήμα της κοινωνίας που ασφυκτούν από τους καθημερινούς καταναγκασμούς της καπιταλιστικής κυριαρχίας.

Αναμφισβήτητα, η φυγοδικία υπονομεύει την υπερασπιστική θέση του κατηγορούμενου και τον καθιστά ευάλωτο στις κατηγορίες και τις συκοφαντίες εναντίον του, ωστόσο φυγοδικία σπουδενί σημαίνει ενοχή (οι περιπτώσεις του Μπαλάφα και του Λεσπέρουγλου το αποδεικνύουν περίτρανα...), αλλά συχνά οφείλεται στην πεποίθηση του κατηγορούμενου ότι έχει να αντιμετωπίσει κατασκευασμένα κατηγορητήρια και εντεισθένους δικαστές, πεποίθηση που η ταξική και αστυνομική «δικαιοσύνη» κάνει ό,τι μπορεί για να επαληθεύει. Άλλωστε, η έκθεση της δίχης του Γιάννη Δημητράκη, στην οποία δεν προέκυψε οτιδήποτε που να αποδεικνύει την ύπαρξη των «ήστων με τα μαύρα» ή τη δική του συμμετοχή στην αντιληγή πυρών με την αστυνομία, όπως και κανενός άλλου από τους φυγοδικούς, αλλά του επεβλήθη η πρωτοφανής καταδίκη 35 χρόνων φυλάκισης, μάλλον καθιστούν εύλογη την επιλογή του Σίμου Σεΐσιδη και των υπόλοιπων.

Το κράτος-τρομοκράτης

Το 2009 το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, με μια απολύτως τρομοκρατική ενέργεια, επικιρύσσει τον Σίμο και τους άλλους δύο φυγοδικούς έναντι 600.000 ευρώ, ανακοινώνοντας στην ουσία τη δολερότερη πρόθεσή του απέναντί τους. Πρόθεση που επιβεβαιώνεται στις 3 Μαΐου του 2010 όταν ο Σίμος, προσπαθώντας να διαφύγει από έναν τυχαίο αστυνομικό έλεγχο και χωρίς να απειλήσει κανέναν, πυροβολείται εν ψυχρώ και από πολύ μικρή απόσταση, ενώ οι αστυνομικοί που τον συλλαμβάνουν αιμόφυρτο τον τυπούν ανελέητα με αποτέλεσμα να υποστεί πολλαπλά κατάγματα πτερυγών.

Ο Σίμος νοσηλεύεται επί μήνες, καταρθώνει να ζήσει, αλλά υφίσταται ακρωτηριασμό του δεξιού ποδιού του και παράλληλα την ασφυκτική παρουσία και τις κτηνώδεις παρενοχλήσεις (ακόμα και μέσα στη ΜΕΘ και το χειρουργείο) των αστυνομικών φρουρών του με την ανοχή των αρμόδιων γιατρών. Σήμερα βρίσκεται προφυλακισμένος στο νοσοκομείο των Φυλάκων Κορυδαλλού, ενόψει της τοποθέτησής του τεχνητού μέλους, για την αγορά του οποίου χρειάστηκαν 37.000 ευρώ, που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης καμπάνιας αλληλεγγύης για την κάλυψη των ιατρικών, κοινωνικών και νομικών αναγκών του Σίμου Σεΐσιδη.

Γιατί είμαστε στο πλευρό του

Γιατί όταν μιλάμε για τάξη, ανθρώπινο κράτος μιλίζουμε...

Γιατί ο Σίμος είναι αγωνιστής κι αν έβλαψε κάποιον, είναι μόνο το κράτος και οι μηχανισμοί κυριαρχίας...

Γιατί το κράτος επέβαλε στον Σεΐσιδη τη σκληρότερη και την πλέον βάρβαρη ποινή,

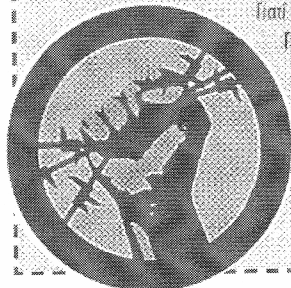
τη σωματική ποινή του ακρωτηριασμού, άρα είναι αδιανόητο να του στερεί και την ελευθερία του...

Γιατί στους δύσκολους καιρούς που περνάμε, αν αδιαφορήσουμε έστω και για έναν άνθρωπο του κράτους,

έστω και για μία αστυνομική κτηνωδία, διευκολύνουμε τις ορδές της καταστολής να πελαγοποιήσουν

τις ελευθερίες, τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια όλων μας...

Γιατί, τέλος, αν αυτοί αλυσωθούν και δεν αφήνουν τον Σίμο να βαδίσει, εμείς τον θέλουμε όρθιο, δυνατό και ελεύθερο. Του αξίζει και μας αξίζει!

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Εξήντα χρόνια μετά. Πολλά έχουν αλλάξει. Οι συνθήκες κι οι άνθρωποι κι οι συνήθειες και τα πως και τα γιατί. Όμως, τρεις άνθρωποι φυλακισμένοι, χάρη στις σχέσεις, φιλικές - συντροφικές, που είχαν με άλλους τρεις, αντικαθεστωτικούς σύμφωνα με τα λόγια και τις πράξεις τους, μπορεί να μας θυμίζει κάτι; Έχουν κάτι κοινό οι κοπέλες του '50 στην Μακρόνησο με την Πόλα Ρούπα, που όντας φυλακισμένη έγινε μητέρα και μεγαλώνει το παιδί της έγκλειστη στις φυλακές Κορυδαλλού;

Ναι αλλάζανε πολλά. Όμως μέσα μας, μια στιγμή έστω, μπορούμε και ταυτιζόμαστε με ανθρώπους που ζήσανε πριν από εμάς, που δεν είχαμε την τύχη να συναντήσουμε, όπως ταυτιζόμαστε και με εκείνους τους σύγχρονους μας που είχαμε την τύχη να αλλάξουμε έστω ένα βλέμμα μαζί τους. Κι αν συμβαίνει αυτό, δεν είναι από λύπη αλλά από οργή ενάντια στο άδικο και υπερηφάνεια που μας στην ασημαντότητά μας, νιώθουμε ένα πολύ-πολύ μικρό κομμάτι αυτής της κοινότητας.

*Από τα μακρονήσια στις σύγχρονες φυλακές,
το άλμα στον ουρανό
συνεχίζει να αποτελεί τη μοναδική μας υπόθεση.*

Άμεση απελευθέρωση στους Βαγγέλη Σταθόπουλο, Σαράντο Νικητόπουλο και Χριστόφορο Κορτέση που κατηγορούνται, χωρίς στοιχεία, για συμμετοχή στην οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας

Αλληλεγγύη στους Κώστα Γουρνά, Πόλα Ρούπα και Νίκο Μαζιώτη που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για την ίδια υπόθεση.

Οχτώ χρόνια στα υπόγεια του Κορυθαλλού ΑΔΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ, ΤΩΡΑ!

Πριν μερικές μέρες, το ελληνικό κράτος καταδίκαστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για εξευτελιστική και απάνθρωπη συμπεριφορά σε βάρος του Σάββα Ξηρού, διότι δεν παρέσχε καμιά φροντίδα στην βαριά κλονισμένη υγεία του.

Η μεταχείριση του Σάββα Ξηρού είναι το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα της εκδικητικότητας του ελληνικού κράτους έναντι των πολιτικών κρατούμενων για την υπόθεση 17N. Είναι η κορυφή του παγόβουνου.

Οι συγκεκριμένοι πολιτικοί κρατούμενοι συμπλήρωσαν ήδη 8 χρόνια φυλακής.

Είναι ο μισός χρόνος απ' αυτόν που ορίζει ο ισχύων νόμος (16 χρόνια) ότι πρέπει να εκτίσει ένας ισοβίτης για να έχει δικαίωμα να ζητήσει την αποφυλάκισή του («υπό όρων απόλυση»).

Είναι ολόκληρος ο χρόνος που ορίζει ο νόμος για να πάρει ένας ισοβίτης άδεια.

Ηδη, οι πολιτικοί κρατούμενοι έχουν υποβάλει τις προβλεπόμενες αιτήσεις για χορήγηση άδειας και περιμένουν τις απαντήσεις. Πολύ φοβούμαστε –για να μην πούμε ότι είμαστε σίγουροι– ότι αυτές οι αιτήσεις θα πεταχτούν στον κάλαθο των αχρήστων. Όχι μόνο γιατί η πλειοψηφία των αδειών όλων των κρατούμενων πετιέται στον κάλαθο των αχρήστων, μετά την αντιδραστική τροποποίηση του ισχύοντος νομικού πλαισίου («κουκουλονόμος» Δένδια), που δίνει στους εισαγγελείς το δικαίωμα να θέτουν βέτο στις αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων της φυλακής, αλλά και γιατί οι πολιτικοί κρατούμενοι δεν αντιμετωπίζονται ως κοινοί κρατούμενοι.

Αν και το κράτος διακήρυξε ότι τους αντιμετωπίζει ως ποινικούς κρατούμενους, αρνούμενο τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης τους, από την πρώτη στιγμή τους αντιμετώπισε με «ειδικό τρόπο». Συνελήφθησαν, ανακρίθηκαν, δικάστηκαν και καταδικάστηκαν, κρατήθηκαν και εξακολουθούν να κρατούνται με «ειδικό τρόπο», δηλαδή με καταπάτηση Συντάγματος, νόμων, δικονομικών δικαιωμάτων κ.λπ.

Η κατάσταση στις ελληνικές φυλακές είναι γνωστή. Η λέξη βαρβαρότητα είναι λίγη για να χαρακτηρίσει αυτές τις αποθήκες ψυχών. Οι συγκεκριμένοι πολιτικοί κρατούμενοι, όμως, αντιμετωπίζουν διπλό εγκλεισμό. Οχτώ χρόνια μετά τη σύλληψή τους, εξακολουθούν να κρατούνται σε μια ειδική υπόγεια πτέρυγα στις γυναικείες φυλακές Κορυθαλλού. Χωρίς καμιά επαφή με τους υπόλοιπους κρατούμενους, χωρίς τη δυνατότητα να έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή στις όποιες δραστηριότητες της

φυλακής (εργαστήρια, βιβλιοθήκη, αθλοπαιδιές κ.λπ.).

Αν για τον όποιο κρατούμενο η άδεια είναι απαραίτητη για να διατηρήσει την επαφή του με την κοινωνία, για τους συγκεκριμένους πολιτικούς κρατούμενους αυτό ισχύει δυο φορές, εξαιτίας της απομόνωσής τους και από αυτή ακόμη την κλειστή κοινωνία της φυλακής. Η στέρηση αυτού του δικαιώματος θα ισοδυναμεί με καταδίκη τους σε ηθική και φυσική εξόντωση.

Πληροφορίες φέρουν το υπουργείο Δικαιοσύνης να ετοιμάζει τροποποίηση του Σωφρονιστικού Κώδικα, με την οποία θα καταργείται το δικαίωμα της άδειας για τους πολιτικούς κρατούμενους και τους καταδικασθέντες για ορισμένες ακόμη κατηγορίες αδικημάτων. Η απόρριψη των αιτημάτων για χορήγηση άδειας, που έχουν υποβληθεί, θα ισοδυναμεί με επιβεβαίωση αυτών των πληροφοριών.

Διακηρυγμένος στόχος της «Δράσης για την Ελευθερία» είναι η απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων, επειδή θεωρούμε ότι η θέση τους είναι μέσα στην κοινωνία και όχι στη φυλακή. Ανεξάρτητα, όμως, από το δικό μας στόχο, η παραβίαση των στοιχειωδέστερων ανθρωπίνων δικαιωμάτων των πολιτικών κρατούμενων δεν πρέπει ν' αφήσει ασυγκίνητο κανένα ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο.

♦ Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των κρατούμενων στην άδεια που προβλέπει ο νόμος.

♦ Απαιτούμε την κατάργηση της διάταξης του νόμου Δένδια.

♦ Θα σταθούμε αλληλέγγυοι σε κάθε αγώνα των κρατούμενων για τα δικαιώματά τους.

♦ Δεν θα ανεχτούμε καμιά διάκριση σε βάρος των πολιτικών κρατούμενων.

♦ Απαιτούμε να τους δοθούν άμεσα οι άδειες που έχουν ζητήσει, όπως είχαν δικαίωμα.

Καλούμε κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο, καλούμε ιδιαίτερα τον πνευματικό και το νομικό κόσμο, να πάρει ενεργό μέρος σ' αυτόν τον αγώνα.

Στους ζοφερούς καιρούς που ζούμε, στους καιρούς της οικονομικής τρομοκρατίας και της πιο σκληρής εκμετάλλευσης του ελληνικού λαού, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η σκλήρυνση όλων των εκφάνσεων της κρατικής καταστολής δεν αφορά μόνο εκείνους που αμφισβήτησαν το μονοπώλιο του κράτους στη βία, αλλά κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι της κοινωνίας.

15 Σεπτέμβρη 2010

Συνέχεια απ' το προηγούμενο τεύχος

Τὰ λευκὰ τόξα, πού φαίνονται στή σχηματική ἀπεικόνιση τοῦ κυκλικοῦ μηχανισμοῦ, παριστοῦν τή φυγόκεντρο πορεία, τήν ὁποία ἀκολουθοῦν οἱ βαρέως ἀσθενεῖς, (πού ἀποτελοῦν τήν πλειονότητα τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξορίστων τοῦ Ἁγίου Εὐστράτιου «Φ»), μεταφερόμενοι ἀπ' τὸ στρατόπεδο πρὸς διάφορα νοσοκομεῖα διὰ νὰ καταλήξουν τελικά πάλι... σὺν Ἁγίῳ Εὐστράτιῳ, ἀνεξάρτητα ἀπ' τὴ σοβαρότητα τῶν παθήσεων. (Φυματίωσις — ὀργανικαὶ καρδιοπάθειαι — ἔγκεφαλικὲς παθήσεις κλπ.) Ἡ μαῦρα τόξα ὑποδηλοῦν τὴν κεντρομόλο πορεία τῆς ἐπιστροφῆς τῶν βαρέως πασχόντων ἐξορίστων ἀπ' τοὺς διαφόρους κόμβους (Νοσοκομεῖα κλπ.) πρὸς τὴν ἀρκικὴ ἀφειτηρία ἐκκινήσεως, δηλαδή τὸν Ἁγίῳ Εὐστράτιῳ καὶ πρῶτο κόμβο τοῦ κύκλου.

Σ' αὐτὸν τὸν πρῶτο «κόμβο» τοῦ κλειοῦ ἐξοντώσεως, τρακίζεται μεθοδικὰ (Φ) ἡ ὑγεία τοῦ ἐκτόπιζόμενου, ὅσο ἄρτια ἢ ἀνθεκτικὴ καὶ ἂν εἶναι. Ὁ πρῶτος κόμβος ταυτίζεται μὲ τὸν Ἁγίῳ Στράτιῳ γενικά. Μὲ τὸ στρατόπεδο δηλαδή, τὴς ἄθλιες συνθῆκες τοῦ (Φ), τὴν νοσηρότητα (Φ), τὴν εἰκονικὴ ὑπόστασις τοῦ Ἐρυθροσταυρίτικου Κλιμακίου (Φ), τὴν Διεκκείνη τῆς Φρουρᾶς ὡς ἐντολοδόχου τῶν διαταγῶν ἐξοντώσεως τοῦ Ὑφισπουργείου

Ἀσφαλείας (Φ). Ὅλα αὐτὰ συσχετισμένα καὶ ἀλληλεξάρτητα μεταξύ τους ὥστε νὰ συγκλίνουν στὴ συνισταμένη μιᾶς τεράστιας στρατοπεδικῆς νοσηριότητος, ποὺ ἀντὶ νὰ μειοῦται καὶ ν' ἀντιμετωπίζεται, ἀντίθετα συνεχῶς αὐξάνει καὶ προσδευτικῶς ἐπιδεινοῦται (Φ). Ὁ νοσογόνος πρῶτος κόμβος γίνεται ἀφειτηρία μιᾶς ἀτέρμονης κυκλικῆς ροῆς ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἑκατοντάδων ἐξορίστων πρὸς τὴ χιμαιρικὴ ἀναζήτηση μιᾶς οὐσιαστικῆς νοσηλείας στοὺς ἄλλους κόμβους τοῦ «φαύλου κύκλου».

— * —

Ἄς παρακολουθήσωμε τώρα στὸ σχῆμα τὴ δραματικὴ πορεία τοῦ ἀρρωστημένου ἐξόριστου. Μετάγεται πρῶτα, στὴ Λῆμνο (ἕστερα ἀπὸ χίλιες δυὸ διαμαρτυρίες καὶ ἐμπόδια), γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐννέα φορές στὶς δέκα πάλι στὸν Ἄη Στράτη (Φ). Τὰ τόξα στὴ μακέττα, ἐσωτερικὸ λευκὸ καὶ ἐξωτερικὸ μαῦρο δείχνουν παραστατικὰ τὴν ἀμφίδρομη μεταγωγὴ τοῦ ἀσθενοῦς ἀπὸ τὸν Ἄη Στράτη στὸ Νοσοκομεῖο Λήμνου καὶ τὰνάπαλιν). Συμβαίνει κάποτε νὰ προωθῆται ὁ ἄσθενής γιὰ δῆθεν πληρέστερη «θεραπεία» (Φ) ἀπὸ τὴ Λῆμνο στὸ Β.Ι.Ν.Μ. (Νοσοκομεῖο Μυτιλήνης), ἀλλὰ καὶ πάλι 99 φορές στὶς 100 ξαναγυρίζει πίσω στὸν Ἄη Στράτη.

Εἶναι πάρα πολὺ σπάνια ἡ περίπτωση νὰ προωθῆσῃ περαιτέρω τὸ Β.Ι.Ν.Μ. στὴν Ἀθήνα ἐξόριστο ἀρρωστο. Βρισκόμαστε στὸν κόμβο 3 (τρία) στὸ Β.Ι.Ν.Μ. ἢ Βοστανεῖο Ἱερὸ Νοσοκομεῖο Μυτιλήνης.

Ὁ μεταγόμενος ἀσθενής ξεκίνησε ἀπὸ τὴ Λῆμνο (κόμβο 2), σταμάτησε στὸ Β.Ι.Ν.Μ. (κόμβο 3) γιὰ μιὰ

ὀλιγοήμερη συνήθως «νοσηλεία», καὶ ἐπιστρέφει στὸ στρατόπεδο ὅπως μᾶς δείχνει τὸ κεντρομόλο μαῦρο τόξο ποὺ καλύπτει τὴν ἀπόσταση κόμβου 3 (τρία) πρὸς τὸν κόμβο 1 (ένα). Ἔτσι γίνεται πάντα πάνω ἀπὸ μιὰ δεκαετία. Κι' αὐτὸ γιατί ἔτσι τὸ ὀδίζουν οἱ «ἀπόρρητες» διαταγές τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας. Ἀπ' εὐθείας μεταγωγή ἀρρώστων ἀπὸ τὸν Ἄη Στράτη στὴν Ἀθήνα ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ (ἀκόμη καὶ γιὰ μελλοθάνατο!) (Φ). Καὶ ἂν τὴν γνωματεύσουν οἱ γιατροὶ ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ τότε ἀπ' τὸ ὑφυπουργεῖο Ἀσφαλείας (Φ). Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι τόσο ἀπὸ τὸ Νοσ)μεῖο Λήμνου, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ Β.Ι.Ν. Μ., εἰς τὰ ὁποῖα «ἐνεπιστεύθη» δι' ἀπορρήτων ἐγγράφων (Φ) τὴν «νοσηλείαν» τῶν βαρέως πασχόντων τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἐ λ λ ε ί π ο υ ν τὰ εἰδικὰ τμήματα Καρδιολογικό, Οὐρολογικό, Νευρολογικό, Ὀφθαλμιατρικό, Φυματιολογικό, Ὀρθοπαιδικό κ.ἄ. (Φ)...

Ἐν τούτοις οἱ «ἀπόρρητες» διαταγές τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας, προσποιούμενες ὑποκριτικά, ἄγνοια τοῦ γεγονότος, χαρακτηρίζουν τὰ Νοσοκομεῖα ταῦτα ὡς ἀρμόδια ἢ πλήρη (!) «Φ», «ἅτινα πληροῦν ἀπάσας τὰς εἰδικότητας»!!

Αὐτὰ λέγει καὶ ἡ «ἀθῶνα» ὑπ' ἀριθ. 138 (58)20)43 Β) ἐμπιστευτικὴ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου Ἀσφαλείας (Φ), τὴν ὁποία γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Ὑπουργὸς Ἀσφαλείας κ. Καλατζῆς δὲν τόλμησε νὰ τὴν παρουσιάσῃ στὴ Βουλὴ ὅταν τοῦ ἐζητήθη ἀπὸ ἐπερωτῶντας Βουλευτὰς μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν πὺς «δὲν ὑπάρχει»!! Ὅμως ἡ διαταγὴ ὑ π ά ρ χ ε ι, καὶ εἶναι αὐτὴ ποὺ σχεδιάζει τὸν «κύκλο», καὶ ἀποτελεῖ τὸ «κλειδί» τοῦ ἐξοντωτικοῦ μηχανισμοῦ ἀφοῦ αὐτὴ καθορίζει τοὺς κόμβους ἕναν πρὸς ἕναν διὰ νὰ καταλή-

ξη στήν υπ' αριθ. 6 (έξη) παράγραφό της, από τήν όποία αποδεικνύεται μέ τρόπο συντριπτικό ό πραγματικός σκοπός πού έξυπηρετοῦν όλοι αὐτοί οί «κόμβοι».

... «'Απαγορεύομεν τήν μεταγωγήν εἰς Ἀθήνας ἀσθε-
νῶν ἐκτοπισμένων ἀπ' εὐθείας ὑπό τῆς Διοικήσεως Φρου-
ρᾶς Χωροφυλακῆς Ἀγ. Εὐστρατίου βάσει γνωματεύσεως
τοῦ Ἱατροῦ τοῦ Ε.Ε.Σ.»!!! Τί σημαίνει ἡ παράγραφος αὐ-
τή; Τό νόημά της εἶναι ἀπλούστατο. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ
στόν Ἱατρό τοῦ Ε.Ε.Σ. νά στείλῃ ἀσθενῆ στήν Ἀθήνα
Ἡ διαταγή δέν προβλέπει καμμιά ἐξαίρεση, καμμιά ἐπεί-
γουσα περίπτωση. Καί ἂν ό Ἱατρός τοῦ Ε.Ε.Σ. ἔχει τι
γνώμη ότι ό ἀσθενής ΠΡΕΠΕΙ νά μπῆ ἀμέσως σέ νοσο-
κομεῖο τῶν Ἀθηνῶν, γιατί ἄλλοιῶς κινδυνεύει ἡ ὄρασί-
του, ἡ ζωή του, ἡ ὅπωςδήποτε κινδυνεύει νά ὑποστῇ ἀνε-
πανόρθωτη βλάβη τῆς ὑγείας του; Τέτοια περίπτωση δέ
προβλέπει ἡ «ἀθῶα» διαταγή!!!

— * —

Ἵστερα ἀπ' αὐτή τή μικρή παρένθεση ξαναγυρίζοι-
με στόν «κύκλο». Ὁ φυματικός, καρδιοπαθής, οὐρολογ-
κός κλπ. ἀσθενής μετέχθη ἄλληλοδιαδόχως «κατά τὰ δι-
τεταγμένα» εἰς Λῆμνόν - Μυτιλήνην καί ἐπαναμετέχῃ
εἰς Ἁγιόν Εὐστράτιον. Στά ἐξιτήρια πού τόν συνοδεύοι-
στέν ἐπιστροφή του ἡ φυματίωσις μετεβλήθη εἰς βρογ-
τιδα(!) «Φ», ἡ σοβαρῆ κολοκυστιοπάθεια εἰς ὑπερτον-
στομάχου ἢ γαστρίτιδα (Φ), ἡ ὀργανική καρδιοπάθεια
νεύρωση καρδίας(!) «Φ», ἡ ἐπίσημη νεφροπάθεια εἰς
σφυαλγίαν(!) «Φ» κ.ο.κ. Ὅπωςδήποτε ό ἀσθενής ξα-
βρίσκειται στό στρατόπεδο (τήν «ἀφετηρία» του), καί «βι-
τιωθείσης τῆς ὑγείας του» κατά τὰ ἐξιτήρια πάντοτε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀντικειμενικὴ κατάσταση τοῦ ἀρρώστου (μετὰ τὴν «ἀσκοπιή» περιοδεία (Στρατόπεδο — Λῆμνος — Μυτιλήνη καὶ τὰνάπαλιν), ὀξυνομένη σὺν γνωστὰς «ἐποικοδομητικὰς» συνθήκας τοῦ στρατοπέδου, ὑποκρεώνει τὸ Γενεὸν εἰς νέα γνωμάτευση γιὰ διακομιδὴν τοῦ ἀρρώστου εἰς τὴν Ἀθήνα ποὺ τίθεται ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἐπιτελείου Ἐσωτερικῶν! Ἡ εἰδικὴ ἄδεια πρὸς «ἀπ' εὐθείας διακομιδῆ» παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴν διαταγὴν θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπ' τὸ βαθμὸν τῆς εὐσυνειδησίας τοῦ Στρατοπεδάρχου ποὺ θὰ συνηγορήσῃ ἢ ὄχι καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον Ἀσφαλείας πρὸς ἐγκρίσιν καὶ ἀκόμη θὰ χρειασθῆ νὰ συντελέσουν οἱ ἴδιοι οἱ ἐξόριστοι μὲ σωρεία διαβημάτων. Ἄς υποθέσουμε λοιπὸν ὅτι ἦρθε ἀπ' τὴν Ἀθήνα σῆμα ἐγκριτικόν. Ὁ ἀσθενὴς μεταγέται ἐπὶ τέλους εἰς τὴν Πρωτεύουσα. Ἀλλὰ δὲν εἰσάγεται εἰς Νοσοκομεῖον. Εἰσάγεται εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν! (τέταρτος κόμβος τοῦ φαύλου κύκλου τῆς ἐξοντώσεως). Στὸ ἀδιαχώρητον τοῦ κολαστηρίου αὐτοῦ συναγελάζονται ἀσφυκτικὰ μεταξὺ τους φυματικοί, ψυχοπαθεῖς καὶ τυφλιῶντες ἀκόμη! Καὶ ὑπάρχουν περιπτώσεις ἀρρώστων (μὲ εἰσιτήρια εἰσαγωγῆς τους εἰς τὸ χέρι «Φ») ποὺ ἀφοῦ ταλαιπώρηθησαν βδομάδες ὀλόκληρες... περιμένοντας «νοσηλεία», ξαναγύρισαν εἰς χειρότερη κατάσταση εἰς τὸ στρατόπεδον, γιὰ νὰ ξαναρχίσουν ἐν καιρῷ τὸν ἀτέρμονα φαῦλον κύκλον, σὰν τοὺς καταραμένους εἰδωλοφύλους τῆς ἀρχαιοελληνικῆς μυθολογίας. Ἀπ' αὐτὸν τὸν 4ο κόμβον, τὸ ὑπόγειον δηλαδὴ τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν προωθοῦνται εἰς τὰ ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα καὶ μέσω αὐτῶν εἰς τὰ διάφορα Νοσοκομεῖα, ὅπου εἰσάγονται (κόμβοι 5 καὶ 6). Στὰ ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα (κόμβος 5) ποὺ προωθοῦνται ἀπ' τὸ τμήμα

μεταγωγῶν οἱ ἄρρώστοι ἐξόριστοι, γίνεται ὁ διαφορισμὸς τῶν ἀσθενῶν α) εἰς ἄρρώστους ποὺ χρῆζον νοσηλείας εἰς Νοσοκομεῖα καὶ εἰσάγονται εἰς αὐτά, β) εἰς ἄρρώστους χρονίως πάσχοντας ἔχοντας ἀνάγκην εἰδικῆς θεραπείας, ἐκτὸς Νοσοκομείων ὅμως (ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς Ἁγίου Εὐστρατίου ὅπωςδὴποτε «Φ»).

Παρὰ ταῦτα, τὸ Ὑπουργεῖο Ἀσφαλείας μὲ ἐγκληματικὴ αὐθαιρεσία ἐνεργώντας, ὀδηγεῖ τοὺς ἄρρώστους αὐτοὺς (τῆς δεύτερης κατηγορίας), πίσω στὸ στρατόπεδο (Φ). Αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἡ σχηματικὴ παράσταση ἀποδίδεται στὴ «μακέττα» μὲ τὸ μαῦρο κεντρομόλο τόξο ποὺ ξεκινᾷ ἀπ' τὸν κόμβο 5 (ἐξωτερικὰ Ἱατρεῖα) καὶ καταλήγει στὸ στρατόπεδο κλείνοντας τὸν κύκλο.

Ἴδου τώρα πῶς συνεχίζεται ὁ κυκλικὸς μηχανισμὸς γιὰ τοὺς ἄρρώστους ἐκείνους ποὺ κατάφεραν τελικὰ νὰ εἰσαχθοῦν εἰς Νοσοκομεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Στὸν ἕκτο αὐτὸν κόμβο εἶναι γεγονὸς ὅτι εἶναι πρὸ δύσκολο νὰ δράσουν ἄμεσα οἱ «ἀρχίατροι» τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις περιπτώσεις ποὺ κι' αὐτὰ τὰ ἱερὰ τεμένη τῆς ἐπιστήμης παραβιάσθηκαν κατάφωρα καὶ ἀπροσημάτιστα. Ὑπάρχει π.χ. ἡ χαρακτηριστικὴ περίπτωση τοῦ ἐξορίστου Κούτσιμανῆ ποὺ τὸν διεκόμισα γιὰ ὄξυ ἔμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου (Φ) ἀπὸ τὸν Ἁ Στράτη μὲ ἐλικόπτερο, καὶ ὁ ὁποῖος ἀπύχθη κυριολεκτικῶς ἀπ' τὸ κρεβάτι του τὴν 20ῆ μέρα τῆς νοσηλείας του... μὲ τίς πυτιζάμες (!) παρὰ τίς διαμαρτυρίες τῶν Ἱατρῶν, καὶ ...ἐπαναμετήχθη εἰς Στρατόπεδο! (Φ).

Ὁ ἔβδομος κόμβος ποῦ τὸν ἐκπροσωπεῖ ἓνας ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς τῆς Ἀσφαλείας ἔχει ὡς ἀποστολὴν νὰ ἀνατρέπη τὶς γνωματεύσεις τῶν Νοσοκομείων (Φ) ποῦ ἀπαγορεύουν τὴν ἐπανεκτόπιση τοῦ ἐξορίστου, μὲ μιὰ δική του ἀπόρρητη «γνωμάτευση» (Φ), βάσει τῆς ὁποίας ἡ ἀσφάλεια ξαναγυρίζει τὸν ἐξόριστο ἄρρωστο ἀκόμη καὶ μελλοθάνατο στὸν Ἅγιο Εὐστράτιο, ὅπου ἡ «νοσηλεία του εἶναι ἐξησφαλισμένη...». Παράδειγμα: Ἡ καρκινοπαθὴς ἐξόριστος ἀσθενὴς Μαυροπούλου Βαλεντίνη, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἐπιμελητὴς Ἰατρὸς Κατράκης τοῦ ἀντικαρκινικοῦ Νοσοκομείου βεβαιοῖ ἐγγράφως (Φ) ὅτι ὑπεβλήθη εἰς ἐξαίρεσιν ἀριστεροῦ μαστοῦ διὰ καρκῖνον μὲ ὑφιστάμενον κίνδυνον ὑποτροπῆς ἢ μεταστάσεων, ὁ δὲ ὑφηγητὴς Μιχ. Σαρρῆς γνωμοδοτεῖ στὰς 21.8.58 ὅτι ἡ Μαυροπούλου «δέον ὅπως παραμείνη πλησίον ἐπιστημονικοῦ κέντρου πρὸς στενωπέραν παρακολούθησίν της» **χ α ρ α κ τ η ρ ῖ ζ ε τ α ι** ἐγγράφως σὲ ταυτόχρονη «γνωμάτευση» τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀσφαλείας ὡς «δυναμὴ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκτόπισίν της» καὶ ὅτι ἡ «κατάστασίς της εἶναι καλή»!!! (Φ). Ὅταν καὶ ὁ καρκῖνος πλέον μεταβάλλεται εἰς καλὴν κατάστασιν ὑγείας τὰ εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται. Ἔτσι λειτουργεῖ ὁ 7ος κόμβος «κατὰ τὰ διατεταγμένα», καὶ κλείνει ὁ φονικὸς «κύκλος» τῆς προμελετημένης ὁμαδικῆς ἀνθρωποκτονίας!!...

— * —

Ἡ ὀνομασία ποῦ ἔδωσα στὸν ἐξοντωτικὸ μηχανισμό ποῦ πολὺ συνοπτικὰ περιέγραφα καὶ ἀνέλυσα νομίζω πῶς

δὲν «ἐτυμολογήθηκε» ἄστοχα. Ὁ κύκλος, βλέπετε, εἶναι ἓνα γεωμετρικὸ σχῆμα ποῦ ὅταν σχεδιαστῆ μιὰ φορὰ μπορεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνεται διαρκῶς πάνω στὸ ἴδιο ἀκνᾶρι, ὥσπου νὰ τελειώσῃ τὸ κοντύλι. Ἐπίσης εἶναι ἓνα σχῆμα ὀλότελα κλειστὸ ποῦ κάθε σημεῖο του μπορεῖ νὰ εἶναι ἢ ἀρχή, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ τὸ τέλος. Ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ «κύκλου» εἶναι ὁ Ἄη Στράτης. Κοντύλια εἶναι οἱ ἐξόριστοι. Οἱ σχεδιαστὲς τοῦ κύκλου ποῦ χρόνια καὶ χρόνια τώρα σέρνουν τὰ κοντύλια πάνω στὸν ἴδιο πάντα κύκλο εἶναι οἱ ἐπιτελικοὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας ποῦ βρίσκονται στὴν Ἀθήνα, καὶ ἀποτελοῦν οἱ ἴδιοι τοὺς σκοτεινοὺς κύκλους ποῦ μηχανεύονται κάθε ἀθέμιτο καὶ ἐγκληματικὸ μέσον γιὰ νὰ συντρίβουν μιὰ πολιτικὴ ἰδεολογία, ἐνῶ συντρίβουν ἔτσι τὸν ἀνθρωπισμὸ, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ Δημοκρατία.

Β. ΤΣΙΡΩΝΗΣ

ἡ Ἀηστρά-
της

μὲ
πο-
λύ

Μαυ-

ροαδτι
νομῖαι

καὶ ἡ ἐλι
κόπτερο
ποῦ ἔχει
ἐκεῖ ὅτι
ΡΩΝΗΣ...

ἡ ὄμωσ ὁ ἄρωτος καὶ ἡ θεία
(= Δολοφονία Ὁμήρου)

